

[Finansministeren.]

Jeg har forsøgt at ridse nogle ting op, som i hvert fald i første omgang kan gennemføres uden nye bevillinger, og det finder jeg også må tillægges en vis betydning under de kommende forhandlinger i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg takker den højtærede minister for den række interessante synspunkter og bemærkninger, han fremsatte, og jeg skal kun knytte nogle få bemærkninger hertil, idet jeg i øvrigt henviser til de synspunkter, jeg fremsatte ved forslaget fremsættelse.

De problemer, der foreligger i forbindelse med dette lovforslag, deler sig i og for sig i to dele: et problem på længere sigt og et problem på kort sigt. Det foreliggende lovforslag tager sigte på problemerne på længere sigt; det er et første forsøg på at lægge et grundlag for en nøjere kontakt mellem de faktorer, der øver afgørende indflydelse på den økonomiske politik, og på at skabe et sikrere grundlag for vurderingen af landets økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Med hensyn til de kritiske bemærkninger, den højtærede minister fremsatte, vil jeg gerne sige følgende. Ministeren fremkom først med en bemærkning om, at det var et spørgsmål, om det i det hele taget var ønskeligt, at konjunkturforskningen koncentreredes i undersøgelse og offentliggørelse gennem en politisk uafhængig, erhvervs-mæssigt uafhængig institution, eller om det måske alligevel ikke er bedre, at de undersøgelser og offentliggørelser, der her skal foretages, sker, om jeg så må sige, med ført pen, med regeringens førte pen. Jeg mener afgjort nej, og jeg er overbevist om, at offentligheden foretrækker nøgterne, objektive oplysninger fremsat af et politisk uafhængigt organ.

Den højtærede minister gjorde meget rigtigt rede for, at der i Sverige på et vist punkt er sket en ændring med hensyn til konjunkturforskningens område og organisering, og den højtærede minister talte i denne forbindelse om en arbejdsdeling i forholdet til andre vurderinger og med henblik på den førte økonomiske politik. Jeg tror dog ikke, at den højtærede minister

kan fastholde, at konjunkturforskningsinstituttet i Sverige alene henholder sig til en redegørelse for det hidtidige forløb. Det er selvfølgelig klart, at den almindelige økonomiske politik, der føres af regeringen, må indgå også i de overvejelser og vurderinger, der foregår i konjunkturforskningsinstituttet. Men nu kan vi jo undersøge det nærmere i udvalget. Jeg tror ikke, man kan sige, at det uafhængige institut i Sverige ikke beskæftiger sig med udsigterne og vurderingen af fremtiden med henblik på det samspil, der er mellem selve den konjunkturmæssige udvikling i verden og regeringens økonomiske politik. Jeg tror, dette er meget værdifuldt, og det er måske også årsagen til, at man siger, at i Sverige er konjunkturforskningsinstituttets halv-årslige rapport faktisk en bestseller. Regeringen er måske ikke til enhver tid helt tilfreds med det, der står i disse rapporter, men det er måske netop et fingerpeg i retning af, at det er det rigtige, og det kan i hvert tilfælde ikke påvirke min indstilling over for hele problemet.

Derefter siger den højtærede minister, at i Norge og England er de vurderinger og publikationer, som sker i denne forbindelse, knyttet til selve regeringsapparatet, om jeg så må sige. Ja, højtærede minister, men det er måske ikke uden forbindelse med, at de to lande, Norge og England, har flertalsregeringer, som bygger på et enkelt parti. Det samme kan selvfølgelig ikke siges om Holland. På den anden side må man også her se på den faktiske tilstand, som den i hvert tilfælde har været i Holland siden krigens slutning, hvor den hollandske økonomiminister har haft en ganske afgørende myndighed med hensyn til det store spørgsmål om lønforholdenes udvikling.

Jeg synes, der er meget i det, ministeren siger om, at man ved overvejelse af dette forslag meget nøje må komme ind på spørgsmålet om samarbejde med andre institutioner. Man kan måske ligefrem tænke sig, at den opgave, der er foreslået henlagt til lederen, kan løses på uafhængigt grundlag, men alligevel på anden måde.

Jeg gør i bemærkningerne til lovforslaget opmærksom på, at der ganske givet må finde et samarbejde sted med den private institution, der hedder Instituttet for Historie og Samfundsøkonomi. Så vidt jeg